

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 6

Vydána dne 29. března 1966

Cena

OBSAH:

16. Vládní vyhláška o náhradách za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod do vodních toků
17. Vyhláška ministerstva dopravy o leteckém přepravním řádu
18. Vyhláška ministra spravedlnosti, kterou se stanoví příslušnost soudů v dopravních trestních věcech v obvodu hlavního města Prahy

16

VLÁDNÍ VYHLÁŠKA

ze dne 12. března 1966

o náhradách za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod do vodních toků

Vláda Československé socialistické republiky stanoví podle § 27 odst. 2 zákona č. 11/1953 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zákona č. 12/1959 Sb., podle § 391 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., podle § 20 zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky, a podle § 11 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru:

§ 1

Účel vyhlášky

K postupnému odstranění nepříznivého stavu čistoty vod se stanoví za podmínek uvedených v této vyhlášce povinnost pro uživatele vod platit náhrady za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod do vodních toků, a to jednotlivým správám povodí (dále jen „správci toků“).

§ 2

Povinnost platit náhrady

[¹] Uživatelé vody, kteří vypouštějí odpadní vody do vodních toků bez čištění, anebo je čistí nedostatečně, jsou povinni platit náhrady za vypouštění těchto vod podle množství vypouštěných znečišťujících látek a podle míry jejich závadnosti. Povinnost platit náhrady není dotčena tím, že uživatel vody získal povolení vodohospodářského orgánu podle ustanovení § 8 odst. 1, písm. b), zákona o vodním hospodářství k vypouštění svých odpadních vod.

[²] Náhrady platí uživatelé vody, kteří vypouštějí odpadní vody obsahující nerozpuštěné látky anebo organické látky charakterizované hodnotou biochemické spotřeby kyslíku.*)

[³] Povinnost platit náhrady se nevztahuje na uživatele vody, kteří vypouštějí odpadní vody v kvalitě odebrané vody a na vypouštění odpadních vod do veřejných kanalizací.

*) Biochemickou spotřebou kyslíku (BSKs) se rozumí množství kyslíku, který spotřebují hnilobné organické látky obsažené ve vodě ke svému rozkladu za dobu pěti dnů.

(4) Správce toků může upustit od vybírání náhrad v případě, kdy znečištění nepřesahuje 50 t BSKs nebo 300 t nerozpuštěných látek za rok.

(5) Placení náhrad nezbavuje uživatele vody odpovědnosti za způsobení škody podle ustanovení hospodářského a občanského zákoníku; na náhradu těchto škod nelze započítat částky zaplacené podle této vyhlášky.

(6) Placení náhrad a oznámení množství vypouštěného znečištění (§ 6) nenahrazuje vodohospodářské povolení ke zvláštnímu užívání vody a žádost o ně.

§ 3

Základní náhrada

(1) Základní náhrada se stanoví podle nákladů na konkrétní nebo obecně použitelný způsob čištění.

(2) Základní náhrada je součinem jednotkové náhrady (§ 4) a velikosti ročního znečištění.

(3) Je-li k dispozici přípravná nebo projektová dokumentace čistícího zařízení pro likvidaci znečištění, na které se vztahuje povinnost platit náhrady, použije se přednostně této dokumentace ke stanovení jednotkové a základní náhrady. Při stanovení náhrad se nepřihlíží k výnosu, který vznikne užíváním vody provozováním čistírny (využití hodnotných látek z odpadních vod).

(4) Má-li závod nebo kanalizační zařízení několik výtoků odpadních vod, hodnoty znečištění se pro stanovení jednotkové a základní náhrady sčítají. Samostatně se posuzují jen tehdy, nejsou-li dány technické možnosti pro spojení výtoků odpadních vod; přitom se pro stanovení přírážek (§ 5 odst. 1) základní náhrady sčítají podle jednotlivých ukazatelů.

(5) Má-li uživatel vody zařízení k akumulaci a řízenému vypouštění znečištěných odpadních vod, stanoví se náhrady podle celoročně vypouštěného znečištění, sníženého o množství znečištění obsaženého v akumulačním zařízení. Toto snížení však nesmí překročit množství znečištění, které přepočteno na průměrný celoroční odtok vody v toku by způsobilo zhoršení kvality vody odpovídající 2,5 mg/l biochemické spotřeby kyslíku.

§ 4

Jednotkové náhrady

(1) Jednotkové náhrady pro ukazatele znečištění, biochemická spotřeba kyslíku a nerozpuštěné látky, se vypočítávají způsobem uvedeným v příloze, oddíl A.

(2) V případech, kdy výše jednotkové náhrady vypočtená podle přílohy, oddíl A, bod 2, neodpovídá nákladům na účinné čištění příslušného druhu odpadních vod, stanoví se jednotková náhrada podle technickoekonomických podkladů způsobem uvedeným v příloze, oddíl A, bod 1. Uživatel vody je povinen na vyžádání předložit potřebné podklady správci toků.

§ 5

Přírážka

(1) K základní náhradě (§ 3) se stanoví přírážka, jejíž výše je závislá na míře zhoršení kvality vody v toku, způsobeného odpadními vodami. Způsob výpočtu přírážky je uveden v příloze, oddíl B.

(2) Přírážka k základní náhradě může činit nejvýše 100 % základní náhrady.

(3) V odůvodněných případech může správce toků snížit vypočtenou přírážku k základní náhradě až na 10 %.

§ 6

Oznámení údajů o velikosti znečištění

(1) Uživatelé vody jsou povinni oznámit správci toků znečištění, které vypouštějí do vodních toků, a to:

- objem vypouštěné vody za rok (v m³) a za vteřinu (v litrech),
- hodnota BSKs v mg/l odpadní vody, v kg za den a v tunách za rok,
- množství nerozpuštěných látek v mg/l odpadní vody, v kg za den a v tunách za rok.

(2) Uživatelé vody dále uvedou časový průběh vypouštění odpadních vod. Mají-li k dispozici přípravnou nebo projektovou dokumentaci, ze které lze vypočítat náhradu (§ 3 odst. 3), přiloží ji k oznámení.

Pro zjišťování oznamovaných údajů je zpravidla směrodatný rozbor slévaného osmihodnového vzorku odpadní vody, odebraného v hlavní směně. Uživatelé vody mohou dohodnout se správcem toků také jiný způsob zjišťování údajů. Je-li k dispozici několik rozborů, bere se za základ jejich průměr.

(3) Pro první oznámení údajů se stanoví lhůta do 30. června 1966.

§ 7

Určování výše náhrad

(1) Určení a změna výše náhrad pro příští rok se provádějí nejpozději do 31. července předcházejícího roku. Požadavky na změnu výše náhrad musí uživatelé vody uplatnit u správce toků nejpozději do 40 dnů před tímto termínem. Pokud uživatel vody neuplatní v této lhůtě požadavek na změnu výše náhrady, zůstává v platnosti původně určená výše náhrady. O požadavku uživatele vody rozhodne správce toků do 30 dnů. Nerozhodne-li v této lhůtě, platí údaje sdělené uživatelem vody.

(2) Nepředloží-li uživatel vody potřebné podklady pro stanovení náhrad (§ 3 odst. 3, § 6), použije správce toků jiných, jemu dostupných údajů.

(3) Správce toků vyrozumí uživatele vody o době vzniku povinnosti platit náhrady, o výši náhrad a velikosti měsíčních splátek.

(4) V případech, kdy došlo k podstatné neplánované změně velikosti vypouštěného znečištění, upraví správce toků výši náhrady na žádost uživatele.

vatele vody nebo na základě kontrolního zjištění, a to buď přechodně nebo trvale. Žádost musí být podána do 1 měsíce po změně velikosti vypouštěného znečištění. Neoznámení údajů o velikosti znečištění (§ 6) a neohlášení neplánovaného zvýšení znečištění se postihuje pokutou podle zvláštních předpisů.

Placení náhrad

§ 8

(¹) Základní náhrada je u hospodářských a rozpočtových zvláštních organizací součástí jejich nákladů.

(²) Přirážku k základní náhradě platí hospodářské organizace z podílu hrubého důchodu (zisku), připadajícího jim po splnění odvodu (§ 29 odst. 2 vládní vyhlášky č. 90/1965 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství). U rozpočtových zvláštních organizací tvoří tato přirážka nerealiizační ztrátu.

(³) Rozpočtové organizace platí celkovou náhradu z položky „různé finanční náklady“. Součástí rozpočtových výdajů je pouze základní náhrada. Přirážka k základní náhradě se nerozpočtuje a platí se z úspor rozpočtu.

§ 9

(¹) Náhrady podle této vyhlášky se odvádějí správci toků.

(²) Náhrady jsou splatné vždy 25. den v měsíci, jednou dvanáctinou vyměřené roční náhrady. Správce toků může s uživatelem vody dohodnout jinou výši měsíčních splátek. Neprovede-li plátce

úhradu náhrad včas a v plné výši, je povinen za každý den prodlení zaplatit penále ve výši 1 ‰ z částky včas nezaplacené.

§ 10

Zvláštní druhy vod

Ustanovení této vyhlášky se vztahují také na vypouštění zvláštních druhů vod (§ 13 zákona č. 11/1955 Sb., ve znění zákona č. 12/1959 Sb.) do vodních toků, pokud Ústřední správa vodního hospodářství v dohodě s příslušnými ústředními orgány nerozhodne jinak.

§ 11

Toky ve správě zemědělských organizací

Ustanovení této vyhlášky platí také na vypouštění odpadních vod do toků, které jsou ve správě zemědělských organizací. Výkon práv a povinností z toho vyplývajících přísluší správci toků (§ 1).

§ 12

Dozor

Dozor nad správným prováděním této vyhlášky vykonávají orgány Státní vodohospodářské inspekce.

§ 13

Závěrečná ustanovení

(¹) Uživatelé vody jsou povinni platit náhrady podle této vyhlášky od 1. ledna 1967.

(²) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1966.

Lenárt v. r.

Smrkovský v. r.

Příloha

A. Způsob výpočtu jednotkových náhrad

Jednotkové náhrady se vypočítávají z údajů přípravné nebo projektové dokumentace, anebo z obecně odvozených vztahů.

1. Z přípravné a projektové dokumentace nebo z jiných technickoekonomických podkladů, pokud je možné použít je za podklad pro stanovení náhrad, se vypočte jednotková náhrada pro ukazatel BSKs jako podíl ročních úplných vlastních provozních nákladů čistícího zařízení k odstranění znečišťujících látek, charakterizovaných biochemickou spotřebou kyslíku, a ročního množství těchto látek odstraněných provozem čistícího zařízení. Tato jednotková náhrada se vyjadřuje v Kčs/kg BSKs.

Obdobným způsobem se vypočte jednotková náhrada pro ukazatel nerozpuštěné látky jako podíl ročních úplných vlastních provozních nákladů čistícího zařízení k odstranění nerozpuštěných látek z odpadní vody a ročního množství těchto látek odstraněných provozem čistícího zařízení. Jednotková náhrada pro ukazatel nerozpuštěné látky se vyjadřuje v Kčs/t těchto látek.

Jednotkové náhrady pro oba dva ukazatele se vypočítávají s přesností na tři desetinná místa.

V případě, že k odstranění látek charakterizovaných biochemickou spotřebou kyslíku i nerozpuštěných látek slouží jedno čistící zařízení, musí dokumentace vzata za podklad pro výpočet náhrad obsahovat rozdělení úplných vlastních nákladů na obě příslušné části.

2. Obecný výpočet jednotkových náhrad vychází z roční velikosti vypouštěného znečištění, tj. z množství vypouštěných organických látek, charakterizovaných biochemickou spotřebou kyslíku, nebo z množství vypouštěných nerozpuštěných látek, vyjádřených v tunách těchto látek (v obou dvou případech). Závislostí velikosti jednotkových náhrad na velikosti vypouštěného znečištění jsou následující:

- a) pro ukazatel BSKs se jednotková náhrada rovná činiteli $5 - \log x$, kde x je roční množství vypouštěných organických látek,

charakterizovaných biochemickou spotřebou kyslíku, vyjádřené v tunách.

Tato jednotková náhrada se vyjadřuje v Kčs/kg BSKs;

- b) pro ukazatel nerozpuštěné látky se logaritmus jednotkové náhrady rovná činiteli $2,75 - 0,25 \log y$, kde y je roční množství vypouštěných nerozpuštěných látek, vyjádřené v tunách těchto látek. Tato jednotková náhrada se vyjadřuje v Kčs/tunu nerozpuštěných látek.

Obecně stanovené jednotkové náhrady se vypočítávají s přesností na tři desetinná místa.

Základní náhrada pro příslušný ukazatel se vypočítává vynásobením ročního množství znečištění a jednotkové náhrady bez ohledu na to, kterým postupem (podle bodu 1 nebo 2) byla jednotková náhrada vypočtena.

B. Způsob výpočtu přírážky k základní náhradě

Velikost přírážky k základní náhradě je závislá na míře zhoršení jakosti vody v toku, způsobené uživatelem vody. Základní jednotkou zhoršení je jedna dvacatina rozdílu hodnot normativů pro třídu čistoty toků I b a II. (podle ČSN 83 06 12 — „Posuzování jakosti povrchových vod a způsob její klasifikace“). Pro ukazatel BSKs činí 0,25 mg a pro ukazatel nerozpuštěné látky 0,50 mg na litr vody v toku.

Při výpočtu výše přírážky k základní náhradě se vychází z bilance odpadních vod a třístapadesátipětidenní vodnosti (Q_{55}) toku v místě vyústění odpadních vod.

Přírážka k základní náhradě činí tolik procent základní náhrady, kolikrát je ve vypočítaném zhoršení kvality vody v toku pod vyústěním odpadních vod obsažena jednotka zhoršení. Počet procent přírážky v jednotlivých ukazatelích se vypočítává a zakrouhuje na celá čísla.

Výsledná přírážka k základní náhradě ve svém peněžním vyjádření v Kčs je součtem přírážek vypočítaných podle obou ukazatelů, tj. podle organických látek charakterizovaných biochemickou spotřebou kyslíku a podle nerozpuštěných látek.

17

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 14. března 1966

o leteckém přepravním řádu

Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 55 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb. o civilním letectví (leteckého zákona), a k provedení příslušných ustanovení občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. a hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

Část první

Všeobecná ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Letecký přepravní řád (dále jen přepravní řád) stanoví práva, povinnosti a odpovědnost československého provozovatele letecké dopravy (dále jen „dopravce“), jakož i práva, povinnosti a odpovědnost cestujících a přepravců.

(2) Přepravní řád se vztahuje na veškerou vnitrostátní a mezinárodní přepravu cestujících, zavazadel a zboží provozovanou dopravcem.

(3) Vnitrostátní přepravou je přeprava, při které podle smlouvy leží místo odletu a místo určení, ať již dojde k přerušení přepravy či nikoliv, na území Československé socialistické republiky.

(4) Mezinárodní přepravou je přeprava, při které podle smlouvy leží místo odletu a místo určení, ať již dojde k přerušení přepravy či nikoliv, buď na území Československé socialistické republiky a jiného dalšího státu, nebo na území pouze Československé socialistické republiky, je-li stanoveno mezilehlé přistání v zahraničí.

(5) Ustanovení přepravního řádu musí být uplatňována tak, aby sloužila zájmům společnosti a aby letecká doprava uspokojovala účelně a hospodárně přepravní potřeby občanů a organizací.

§ 2

Činnost dopravce

(1) Dopravce provádí v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství pravidelnou leteckou přepravu podle letových řádů a nepravidelnou leteckou přepravu na základě zvláštních ujednání.

(2) Za tím účelem

- a) plánuje, organizuje a provádí přepravu cestujících, zavazadel a zboží,
- b) dbá o bezpečnost a včasnost přepravy cestujících a umožňuje jim pohodlí a používání společenských a kulturních zařízení,
- c) zabezpečuje neporušenost přepravovaných zavazadel a zboží,
- d) vykonává činnost vyplývající z generálního zastoupení zahraničních leteckých dopravců v Československé socialistické republice, zejména přijímá k přepravě po jejích linkách cestující, zavazadla a zboží,
- e) je oprávněn obstarávat pozemní přepravu cestujících, zavazadel a zboží na letiště a z letiště nebo z jiných míst přistání a obstarávat sběrnou službu, jakož i organizovat dodávání zavazadel a zboží až k příjemci.

(3) Při provádění přepravy se může dopravce dát zastoupit jiným dopravcem, přitom odpovídá stejným způsobem, jakoby přepravu provedl sám.

§ 3

Omezení přepravy

Dopravce je oprávněn z povětrnostních, technických neb i jiných příčin na něm nezávislých let odložit, zrušit nebo předčasně ukončit.

§ 4

Podrobné přepravní podmínky a tarify

Podrobná ustanovení o letecké přepravě cestujících, zavazadel a zboží obsahují podrobné přepravní podmínky vydané dopravcem se souhlasem ministerstva dopravy. Jízdné, přepravné a náhrady za služby spojené s leteckou přepravou stanoví tarify.

ČÁST DRUHÁ

Přeprava cestujících a zavazadel

§ 5

Základní ustanovení

(1) Cestující, který splnil podmínky stanovené přepravním řádem, má právo, aby ho dopravce přepravil do místa určení řádně a včas.

(2) Právo na místo v letadle pro určitý let má cestující, jestliže byla vydána letenka na tento let a potvrzeno zajištění místa. Dítě do 2 let, nebylo-li za ně zapláceno jízdné, nemá nárok na vlastní sedadlo a na dopravu volných zavazadel.

(3) Každý cestující je povinen opatřit si letenku nejpozději před nastoupením cesty. Dopravce je povinen vydat po zaplacení jízdného cestujícímu (skupině cestujících) letenku.

(4) Zní-li letenka na jméno cestujícího, je nepřenosná.

(5) Nepoužije-li cestující místo, které bylo pro něho v letadle zajištěno, vrátí mu dopravce jízdné nebo jeho část. Výše jízdného a podmínky, za kterých se vrací, jsou stanoveny v podrobných přepravních podmínkách.

§ 6

Jízdné a jiné náhrady

(1) Dopravci přísluší za provedené přepravní výkony jízdné, stanovené tarifem letecké přepravy.

(2) Cestující je povinen uhradit výdaje, které dopravci na žádost cestujícího vznikly, zejména výdaje za telefonní rozhovory, telegramy, dálkopisná sdělení v souvislosti se zajištěním nebo zrušením místa v letadle nebo jiných služeb podle zvláštního přání cestujícího.

§ 7

Letové řády

(1) Dopravce sestavuje a vydává letové řády pro vnitrostátní přepravu s přihlédnutím k připomínkám národních výborů; letové řády pro mezinárodní leteckou přepravu vydává dopravce v dohodě se zahraničními dopravci a po projednání se zahraničními leteckými úřady. Při sestavování letových řádů přihlédne podle možností i k připomínkám stálých větších přepravců. Letové řády a jejich změny schvaluje ministerstvo dopravy nebo orgán jím pověřený.

(2) Letové řády musí podávat přesný přehled o spojích a uspořádání letecké pravidelné přepravy. Výrazným způsobem musí být vyznačena též doba platnosti. Letové řády umísťuje dopravce na všech letištích a ve svých zařízeních, sloužících cestujícím.

§ 8

Povinnosti cestujících

(1) Cestující jsou povinni zachovávat opatrnost přiměřenou zvláštní povaze leteckého provozu a uposlechnout pokynů, které jim dávají oprávnění pracovníci nebo které jsou dávány rozhlasem, na vývěskách, popřípadě jiným způsobem.

(2) Cestující se musí zdržet všeho, co by mohlo ohrozit bezpečnost a plynulost dopravy a pořádek v letadle nebo působit rušivě na výkon služby pracovníků dopravce. Rovněž tak jsou povinni chovat se v letadle, jakož i při nastupování a vystupování,

popřípadě i během pozemní přepravy tak, aby svým chováním nerušili ostatní cestující.

(3) Cestující jsou povinni se chovat tak, aby nedocházelo k poškozování majetku dopravce ani ostatních cestujících a napomáhat při udržování čistoty a pořádku v letadlech i ostatních zařízeních dopravce.

§ 9

Povinnosti dopravce

(1) Dopravce je povinen provádět přepravu cestujících s odbornou péčí. Při přepravě má zejména dbát o bezpečnost cestujících a pořádek v letadle.

(2) Letadla musí být v řádném technickém stavu, čistá a vybavena tak, aby byla zajištěna žádoucí kultura cestování.

(3) Při nepravidłnostech v přepravě je dopravce povinen informovat cestující o všech závažných skutečnostech týkajících se jejího provedení.

(4) Dopravce je povinen informovat cestující a přepravce vhodným způsobem, např. vývěskami, tiskem a rozhlasem, o všech změnách v přepravě, zavedení nových linek, posílení přepravy při zvláštních příležitostech atd.

(5) Na požádání cestujícího je dopravce povinen předložit mu k nahlédnutí přepravní řád, tarify letecké dopravy, letové řády a podrobné přepravní podmínky.

§ 10

Péče o cestující

(1) Dopravce je povinen starat se o pohodlnou přepravu cestujících. Pro potřebu přepravy dbá o zřizování vhodných zařízení jako informační kanceláře, kulturní střediska, hygienická zařízení, tranzitní hotely, úschovny zavazadel a stanoví podmínky pro jejich užívání. Dopravce je povinen tato zařízení udržovat v náležitě čistotě a zajišťovat jejich provoz podle potřeb cestujících.

(2) Onemocní-li cestující během přepravy a jeho onemocnění si vyžádá lékařské ošetření, postará se dopravce o poskytnutí potřebné péče v místě přistání. Náklady spojené s touto službou, pokud budou účtovány dopravci, je cestující povinen dopravci nahradit.

§ 11

Vyloučení osob z přepravy

Dopravce může odmítnout přepravu cestujícího

- a) vyžadují-li to předpisy o provádění letů,
- b) došlo-li by provedením přepravy k porušení předpisů státu odletu, přiletu nebo přeletu.
- c) je-li cestující stížen přenosnou nemocí, která podléhá povinnému hlášení, nebo nemůže-li se pro svůj tělesný nebo duševní stav starat sám o sebe,
- d) porušuje-li svým chováním bezpečnost dopravy nebo veřejný pořádek.

§ 12

Přeprava zavazadel

(1) Zavazadla se přepravují jako nezapsaná nebo zapsaná.

(2) Cestující má právo na bezplatnou přepravu zavazadel až do váhy stanovené v podrobných přepravních podmínkách (tzv. volná zavazadla).

(3) Obal, rozměry, obsah a váha jednotlivých zavazadel musí vyhovovat ustanovením přepravního řádu a podrobných přepravních podmínek.

§ 13

Nezapsaná zavazadla

(1) Jako nezapsaná zavazadla se přepravují předměty, které má cestující za letu u sebe a sám je opatruje.

(2) Podrobné přepravní podmínky stanoví, které předměty může mít cestující za letu u sebe a které se nezapočítávají do váhy zavazadel.

§ 14

Zapsaná zavazadla

(1) Zapsaná zavazadla jsou zavazadla, která byla odevzdána dopravci k přepravě a na která dopravce vystavil zavazadlovou přívěsku a v mezinárodní přepravě též zavazadlový lístek.

(2) Zavazadla se přepravují zpravidla týmž letadlem jako cestující. Není-li přeprava týmž letadlem možná, uskuteční se nejbližším možným spojením (dřívějším nebo pozdějším); dopravce je povinen předem tuto skutečnost cestujícímu oznámit.

(3) Zavazadla přesahující povolenou volnou váhu, mohou být přepravena jen pokud to dovolují podrobné přepravní podmínky.

§ 15

Obsah zavazadel

Předměty, které by svými vlastnostmi nebo použitím mohly způsobit škodu, ohrozit bezpečnost přepravy nebo být na obtíž cestujícím, lze v zavazadlech přepravovat pouze s předchozím souhlasem dopravce a za podmínek jím stanovených.

§ 16

Přezkoumání zavazadel

(1) Cestující je povinen na požádání dopravce uvést obsah zavazadla. Dpravce je též oprávněn obsah zavazadla přezkoumat za přítomnosti cestujícího; není-li cestující přítomen, musí být přezkoumání přítomen aspoň jeden svědek, který není pracovníkem dopravce.

(2) Zjistí-li se, že v zavazadle jsou předměty, které není dovoleno v zavazadlech přepravovat nebo které neodpovídají svojí povahou nebo obalem ustanovením přepravního řádu nebo podrob-

ných přepravních podmínek, může být takové zavazadlo před letem nebo během cesty vyloučeno z přepravy; dopravci přísluší náhrada stanovená tarifem.

§ 17

Podej zapsaných zavazadel

(1) Dpravce při podeji zavazadla potvrdí cestujícímu váhu a počet podaných kusů. Každý kus opatří zavazadlovou přívěskou a útržek této přívěsky odevzdá cestujícímu.

(2) Je-li předmět podávaný k přepravě jako zavazadlo poškozen, je dopravce oprávněn poznamenat to v přepravním dokladu nebo o tom pořídít zápis a povinen požádat cestujícího o uznání správnosti zápisu. Odmítne-li cestující zápis uznat, je dopravce oprávněn převzetí poškozeného zavazadla k přepravě odmítnout.

§ 18

Výdej zapsaných zavazadel

(1) Dpravce vydá zavazadlo po odevzdání útržku zavazadlové přívěsky; v mezinárodní přepravě též po odevzdání zavazadlového lístku.

(2) Cestující, popřípadě držitel útržku zavazadlové přívěsky, je oprávněn požadovat, aby mu byly potvrzeny:

- a) výhrady ke stavu vydávaného zavazadla,
- b) den a hodina, kdy o zavazadlo požádal, jestliže mu nebylo vydáno.

(3) Přijme-li cestující (držitel útržku zavazadlové přívěsky) zavazadlo bez písemné výhrady při výdeji, předpokládá se, že zavazadlo bylo vydáno v dobrém stavu.

§ 19

Nepřavidelná přeprava cestujících

(1) Nepřavidelná přeprava osob musí být předem objednána. Objednávka musí obsahovat veškeré údaje potřebné k provedení a vyúčtování přepravy, zejména jméno (název), adresu objednatele, přesné určení místa a dobu přistavení letadla, směr, cíl a dobu trvání přepravy a počet účastníků přepravy.

(2) Objednávku je třeba učinit písemně. Výjimečně může být přijata ústní, telefonická nebo telegrafická objednávka. V takovém případě je objednatel povinen zaslat dodatečně objednávku písemnou.

(3) Nemůže-li dopravce objednávku přijmout, je povinen o tom objednatele neprodleně vyrozmět.

(4) Objednávku může objednatel letu zrušit nejpozději do doby příjetí objednávky dopravcem, nebyla-li sjednána jiná lhůta, jinak je povinen nahradit dopravci výdaje a škody, které mu vznikly tím, že nadarmo učinil přípravy k provedení letu, popřípadě zaplatit náhradu předem dohodnutou.

§ 20

Vznik smlouvy o nepravidelné přepravě

(1) Smlouva o nepravidelné přepravě vzniká mezi objednatelům přepravy a dopravcem písemným přijetím objednávky.

(2) Smlouvou se dopravce zavazuje objednateli přepravit účastníky přepravy a jejich věci do sjednaného místa (míst) řádně a včas; přepravu je dopravce povinen provést v dohodnutém rozsahu a za sjednaných podmínek. Objednatel se zavazuje dopravci, že on i účastníci přepravy splní sjednané podmínky a že zaplatí sjednané jízdné.

§ 21

Provedení nepravidelné přepravy

(1) K plnění smlouvy o přepravě je dopravce povinen ve sjednané době přistavit letadlo, které odpovídá dohodnutým podmínkám; nebyl-li dohodnut typ letadla, přistaví letadlo odpovídající povaze, účelu, době trvání přepravy a počtu jejích účastníků.

(2) Dopravce je povinen provést přepravu po trase, která byla dohodnuta s objednatelům. Povolení k provedení letu obstará dopravce. V mezinárodní nepravidelné přepravě je dopravce oprávněn, jestliže mu nebylo uděleno zahraničními leteckými úřady povolení letu (přeletu) pro dohodnutou trasu a nedohodnou-li se účastníci jinak, let podle § 3 zrušit.

(3) Nebyla-li trasa přepravy dohodnuta, provede dopravce přepravu po trase, jejíž použití je hospodárné se zřetelem k účelu přepravy a k druhu použitého letadla.

(4) Podléhá-li sjednaná přeprava řízení podle zvláštních předpisů, zejména celních, zdravotních a bezpečnostních, je objednatel přepravy povinen provést veškerá nutná opatření.

(5) Objednatel přepravy je povinen určit osobu, která odpovídá za udržování pořádku v letadle a za dodržování bezpečnostních předpisů účastníky přepravy; tato osoba je povinna též zajistit, aby účastníci přepravy byli při pokračování letu vždy včas přítomni.

(6) Vyskytne-li se při přípravě nebo při provádění přepravy překážka, pro kterou přepravu nelze uskutečnit neb v přepravě pokračovat, řídí se postup dohodou mezi objednatelům letu a dopravcem. Dopravce má právo na náhradu za účelně provedené výkony i když přepravu neprovedl ve sjednaném rozsahu; stalo-li se tak z příčin na jeho straně, má dopravce právo na náhradu, jen když objednatel měl nebo mohl mít z částečně provedené přepravy prospěch.

ČÁST TŘETÍ**Přeprava zboží**

§ 22

Základní ustanovení

Zboží se přijímá k letecké přepravě pokud to dovoluje povaha zásilky, dopravní zařízení, váhové

zatižení letadla a na pravidelných linkách osobní přepravy též pokud to dovoluje volný prostor po obsazení letadla cestujícími a po naložení zavazadel a pošty.

§ 23

Objednávka letecké přepravy zboží

(1) Dopravce je oprávněn od přepravce požadovat předchozí objednávku, aby přepravu mohl včas zajistit a organizovat.

(2) Podrobnosti objednávky, její náležitosti a případy, kdy je dopravce oprávněn objednávku odmítnout, stanoví podrobné přepravní podmínky.

(3) Objednávku je třeba učinit písemně. Výjimečně může být přijata ústní, telefonická nebo telegrafická objednávka. V takovém případě je objednatel povinen zaslat dodatečně objednávku písemnou.

(4) Nemůže-li dopravce objednávku přijmout, je povinen o tom objednatelům neprodleně vyrozumět.

(5) Objednávku může objednatel přepravy odvolat nejpozději do doby přijetí objednávky dopravcem, nebyla-li sjednána jiná lhůta, jinak je povinen nahradit dopravci výdaje a škody, které mu vznikly tím, že nadarmo učinil přípravy k provedení letu, popřípadě zaplatit náhradu předem dohodnutou.

§ 24

Vznik přepravní smlouvy

Přepravní smlouva mezi dopravcem a přepravcem je sjednána

- a) v pravidelné letecké přepravě, jestliže předcházela objednávka, písemným přijetím objednávky, jinak převzetím zboží dopravcem k přepravě,
- b) v nepravidelné letecké přepravě písemným přijetím objednávky dopravcem.

§ 25

Letecký nákladní list

(1) Dokladem o převzetí zboží k přepravě je letecký nákladní list, který doprovází zásilku až do jejího vydání, popřípadě likvidace.

(2) Odesílatel vyplní letecký nákladní list v předepsaném počtu vyhotovení a předá jej dopravci zároveň se zbožím podávaným k přepravě. Dopravce potvrdí převzetí zboží k přepravě vrácením potvrzené kopie leteckého nákladního listu.

(3) Odesílatel odpovídá za správnost a úplnost údajů uvedených v leteckém nákladním listu a je odpovědný za škodu, kterou dopravce utrpí proto, že údaje a prohlášení odesílatele byly nesprávné, nepřesné nebo neúplné.

§ 26

Změna přepravní smlouvy

(1) Dokud zásilka nebyla vydána příjemci, může odesílatel žádat, aby na jeho náklad mu byla

zásilka vrácena nebo dodána jinému příjemci, anebo může dát jiný příkaz.

(²) Příjemce může přikázat, aby mu na jeho náklady byla zásilka dodána na jiném místě.

(³) Příkazy podle odstavců 1 a 2 musí být dány písemně. Dopravce je povinen v mezích provozních možností takovým příkazům vyhovět, pokud to dovolují celní, zdravotní a jiné předpisy.

§ 27

Obal, stav a označení zboží

(¹) Zboží musí být baleno a označeno tak, aby bylo chráněno před ztrátou a poškozením a aby nemohlo způsobit škodu nebo ohrozit bezpečnost osob a dopravy. Bližší ustanovení o povinnostech odesílatele týkající se balení a označování jednotlivých kusů obsahují podrobné přepravní podmínky.

(²) Chybí-li obal, je-li obal vadný, nevyhovuje-li příslušným předpisům, anebo je-li obsah zásilky zřejmě poškozen, může dopravce odmítnout přepravu zboží nebo vázat jeho převzetí k přepravě podmínkou, že odesílatel uzná závadu písemně v nákladním listu.

§ 28

Zjištění váhy a počtu kusů

Při převzetí zboží k přepravě zjistí dopravce váhu a počet kusů a porovná zjištěné údaje s údaji v leteckém nákladním listu.

§ 29

Nakládání a vykládání zboží

(¹) Není-li ujednáno jinak, nakládá zboží do letadel a vykládá je z letadel dopravce vlastními prostředky.

(²) Provádí-li nakládání (vykládání) odesílatel (příjemce), je povinen řídit se pokyny dopravce.

§ 30

Zboží na dobírku

Odesílatel může zaslat zboží dobírkou, pokud to dovolují podrobné přepravní podmínky. Za převzetí zboží na dobírku k přepravě vybírá dopravce náhradu stanovenou tarifem.

§ 31

Přezkoumání zásilky

(¹) Dopravce má právo se kdykoliv přesvědčit, zda skutečný obsah zásilky souhlasí s údaji v nákladním listu. Může se též přesvědčit, zda u zboží převzatého k přepravě za zvláštních podmínek jsou tyto podmínky splněny.

(²) Při zjišťování obsahu musí být přítomen odesílatel. Není-li to možné, je třeba, aby byl přítomen alespoň jeden svědek, který není pracovníkem dopravce.

(³) Zjistí-li se při přezkoumání obsahu takové závady, že by přepravou mohla být způsobena újma na zdraví osob nebo škody na dopravním prostředku nebo jiných záilkách anebo vyvolány při letu obtíže pro cestující a posádku, může dopravce zásilku vyloučit z přepravy, uskladnit ji na účet a nebezpečí odesílatele a vybrat náhradu podle tarifu. Provedená opatření je dopravce povinen oznámit odesílateli.

§ 32

Vydání zboží

(¹) Po příchodu zásilky do místa určení je dopravce povinen vydat zásilku příjemci po zaplacení neuhrazených výloh se všemi jemu určenými průvodními listinami. V mezinárodní dopravě lze zásilku vydat teprve po projednání podle celních a jiných předpisů. Příjemce je povinen potvrdit přijetí zásilky na nákladním listu.

(²) Není-li ujednáno jinak, vydá se zásilka příjemci na letišti určení. O příchodu zásilky vyrozumí dopravce příjemce návěstím.

§ 33

Dodací lhůty

Dopravce je povinen přepravit zboží ve sjednané lhůtě a nebyla-li sjednána, přepravit je bez zbytečného odkladu.

§ 34

Překážky v plnění přepravní smlouvy

(¹) Nelze-li vypátrat příjemce, odmítne-li příjemce přijetí zásilky nebo nelze-li jí příjemci vydat z jiného důvodu na straně příjemce, postupuje dopravce podle příkazu odesílatele, který si neprodleně vyžádá. Není-li možno dosáhnout příkazu, může dopravce na náklady a nebezpečí odesílatele zásilku uskladnit a odesílatele o tom musí neprodleně uvědomit.

(²) Není-li možno v případech uvedených v odstavci 1 odesílatele ani dodatečně vyrozumět nebo nedá-li odesílatel proveditelný příkaz, je dopravce oprávněn provést likvidaci zásilky. Likvidace se provede předáním věci nebo zboží organizacím oprávněným je převzít nebo prodejem, a je-li zboží v takovém stavu, že se nedá hospodářsky vůbec využít, jeho zničením při zachování příslušných předpisů.

(³) Dopravce vyrozumí odesílatele o zamýšlené likvidaci nejrychlejším způsobem. K likvidaci přikročí do 5 dnů po vyrozumění odesílatele za podmínek stanovených podrobnými přepravními podmínkami. Zásilky, které vzhledem k jejich povaze nelze uskladnit, zejména zásilky snadno zkazitelného zboží a živých zvířat, může dopravce prodat bez předchozího vyrozumění odesílatele ihned, aby předešel znehodnocení.

(⁴) O likvidaci zásilky sepíše dopravce zápis a vyrozumí odesílatele.

(⁵) Z výtěžku likvidace se uhradí přednostně pohledávky dopravce z přepravní smlouvy; případný zbytek výtěžku vydá dopravce oprávněnému

z přepravní smlouvy nebo jestliže ten o vydání zbytku výtěžku likvidace nepožádá, odvede se částka do státního rozpočtu.

(6) Nestačí-li výtěžek likvidace na úhradu pohledávek dopravce, je přepravce povinen uhradit dopravci zbývající částku.

§ 35

Přepravné a jiné náhrady

(1) Dopravci přísluší za provedenou přepravu zboží přepravné stanovené tarifem.

(2) Za jiné, s dopravou spojené služby, které byly provedeny z příkazu nebo v zájmu přepravce, přísluší dopravci náhrada výdajů, které vznikly v důsledku těchto služeb.

(3) Vyúčtování přepravného a jiných náhrad musí odpovídat sjednaným podmínkám a umožňovat přezkoumání správnosti účtovaných částek.

§ 36

Přepřava zboží podléhajícího rychlé zkáze

(1) Zboží podléhající rychlé zkáze (např. ovoce, zelenina, maso, mléčné výrobky, tuky) se přepravuje podle druhů a vlastností a podle délky přepravy a roční doby.

(2) Vyžaduje-li to povaha zásilky, je přepravce povinen s dopravcem dohodnout zvláštní způsob zacházení se zásilkou za přepravy.

(3) Náhradu za znehodnocení zboží způsobené jeho zkažením obdrží přepravce jen tehdy, prokáže-li, že zkažení zboží bylo způsobeno překročením dodací lhůty nebo nedodržením podmínek dohodnutých podle odstavce 2.

§ 37

Přepřava živých zvířat

(1) Živá zvířata lze přepravovat jako zásilky ve vyhovujících schránkách v nákladním prostoru. Odesílatel je povinen uvědomit příjemce o podeji a pravděpodobném příchodu zásilky a příjemce musí zásilku očekávat na letišti.

(2) Při požadování přepravy živých zvířat je odesílatel povinen uvést druh zvířete, jeho nebezpečnost, počet kusů, rozměry schrany a hrubou váhu zásilky.

(3) K nakládání a vykládání živých zvířat je dopravce oprávněn požadovat odbornou pomoc odesílatele nebo příjemce.

(4) Není-li dohodnuto jinak, obstarává během přepravy krmení a napájení zvířat přepravce.

(5) Slepčský pes se přepravuje zdarma, doprovází-li nevidomou, na něho odkázanou osobu a jestliže pes je opatřen náhubkem a příslušnou výstrojí a vycvičen úředně oprávněnou organizací.

§ 38

Celní a jiné řízení

(1) Podléhá-li zásilka v době jejího převzetí dopravcem a do doby jejího vydání řízení podle zvláštních předpisů, zejména předpisů celních, veterinárních, rostlinolékařských, zdravotních a bezpečnostních, je odesílatel povinen podle povahy řízení provést sám veškerá nutná opatření nebo požádat dopravce o jejich provedení. V tomto případě je odesílatel povinen odevzdat dopravci včas listiny a doklady, které jsou pro řízení nutné; dopravce není povinen zkoumat, jsou-li listiny úplné a správné. Odesílatel odpovídá dopravci za škodu, která vznikne proto, že listina chybí, je neúplná nebo nesprávná. Dopravce odpovídá za škodu vzniklou nepoužitím nebo nesprávným použitím jemu svěřených listin.

(2) Dopravce je povinen na vyzvání orgánů státní správy při řízení podle odstavce 1 provést veškerá nutná opatření týkající se přepravované zásilky, i když o to nebyl odesílatelem požádán.

(3) Náhradu za úkony dopravce podle předchozích odstavců stanoví tarif.

ČÁST ČTVRTÁ

Společná a závěrečná ustanovení

§ 39

Zavazadla (zboží) s prohlášenou hodnotou

(1) Dopravce může přijímat k přepravě zavazadla a zboží s prohlášenou hodnotou, za podmíněk, stanovených podrobnými přepravními podmínkami.

(2) Prohlášenou hodnotou se rozumí částka, kterou si cestující (přepravce) oceňuje podle své volby zavazadlo a zboží podané k přepravě.

(3) Dopravce může stanovit v podrobných přepravních podmínkách nejvyšší prohlášenou hodnotu zavazadla a zboží, které může být letecky přepravováno, a nejvyšší hodnotu všech zavazadel a zboží v letadle. Zavazadla a zboží přesahující tyto hodnoty mohou být letecky přepravována jen na podkladě zvláštní dohody.

§ 40

Odpovědnost z letecké přepravy

(1) Odpovědnost dopravce z přepravní smlouvy, se řídí

- u cestujících ve vnitrostátní přepravě, jestliže přeprava nebyla provedena včas, ustanoveními občanského zákoníku a tohoto přepravního řádu (odst. 2), v mezinárodní přepravě ustanoveními mezinárodních úmluv*)
- u zapsaných zavazadel a zboží ve vnitrostátní a mezinárodní přepravě ustanoveními mezinárodních úmluv*)

*) Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě (tzv. Varšavská) uveřejněná pod č. 15/1935 Sb. a Protokol, kterým se mění Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě, podepsaná ve Varšavě dne 12. října 1929 (tzv. Haagský) uveřejněný pod č. 15/1966 Sb.

[²] Při pravidelné přepravě cestujících je dopravce povinen, jestliže přeprava nebyla provedena včas, dopravit cestujícího do místa určení jiným letadlem nebo jiným dopravním prostředkem anebo mu vrátit jízdné připadající na nevyužitou část cesty podle volby cestujícího. Při náhradní přepravě jiným dopravním prostředkem má cestující nárok na vrácení rozdílu jízdného.

[³] Při nepravidelné přepravě osob má objednatel přepravy nárok, jestliže přeprava nebyla provedena včas, na provedení náhradní přepravy jiným letadlem nebo jiným dopravním prostředkem. Není-li to možné nebo jestliže by tím účel objednané přepravy byl zmařen, je dopravce povinen jízdné vrátit. Kromě toho je povinen nahradit objednateli přepravy skutečnou škodu vzniklou tím, že přeprava nebyla provedena vůbec nebo že nebyla provedena včas, ledaže přeprava nemohla být provedena z důvodů uvedených v § 3.

§ 41

Uplatnění a zánik práv cestujících a dopravců

[¹] Ve vnitrostátní přepravě musí uplatnit cestující práva podle § 40 odst. 1 písm. a), objednatel nepravidelné přepravy práva podle § 40 odst. 3, u dopravce písemnou reklamaci bez zbytečného odkladu, nejpozději však do šesti měsíců ode dne, kdy přeprava byla nebo měla být provedena; je-li v nepravidelné přepravě osob objednatel socialistická organizace, do šesti měsíců od

vzniku přepravní smlouvy. Nebyla-li práva v těchto lhůtách uplatněna, zaniknou.

[²] V mezinárodní přepravě cestujících a v přepravě zapsaných zavazadel a zboží musí cestující (objednatel nepravidelné přepravy) i dopravce uplatnit písemnou reklamaci práva podle § 40 odst. 1 písm. a) a b) ve lhůtách stanovených mezinárodními úmluvami.

[³] Promlčení (zánik) práv uvedených v odst. 1 a 2 se řídí příslušnými ustanoveními občanského zákoníku, hospodářského zákoníku a mezinárodních úmluv.

§ 42

Uplatnění a zánik práv dopravce

Pro uplatnění a zánik práv dopravce vůči cestujícím (objednatelům nepravidelné přepravy) a 1 a 2 se řídí příslušnými ustanoveními občanského zákoníku, hospodářského zákoníku a mezinárodních úmluv.

§ 43

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška ministerstva dopravy č. 31/1960 Sb., kterou se vydává letecký přepravní řád.

§ 44

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Indra v. r.

18

VYHLÁŠKA

ministra spravedlnosti

ze dne 22. března 1966,

kteřou se stanoví příslušnost soudů v dopravních trestních věcech v obvodu hlavního města Prahy

Ministr spravedlnosti stanoví podle § 33 odst. 2 zákona č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců:

§ 1

Trestní věci z obvodu Národního výboru hlavního města Prahy proti pachatelům trestných činů spáchaných porušením předpisů silničního, železničního, leteckého nebo plavebního provozu,

s výjimkou trestného činu opilství podle § 201 trestního zákona č. 140/1961 Sb., pokud pachatel

není v téže věci stíhán pro jiný trestný čin spáchaný porušením uvedených předpisů, vyřizuje obvodní soud pro Prahu 1.

§ 2

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1966.

(2) Ve věcech došlých soudům před tímto dnem se řídí místní příslušnost dosavadními předpisy.

Ministr:

r. Neuman v. r.